
AtmavidyAvilAsaH 2

——
आत्मविद्याविलासः २

——
Document Information

Text title : Atma-Vidya-Vilasa 2

File name : AtmavidyAvilAsaH2.itx

Category : major_works, sadAshivabrahmendra

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sadashivendra Sarasvati

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : December 2, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

આત્મવિદ્યાવિલાસઃ ૨

યત્પાદપદ્મમકરન્દજુષાં નરાણાં
સંસારઘોરભુજગાત્ર ભવેત્સ્મ ભીતિઃ ।
સચ્ચિદ્ધનં સકલસૌખ્યલવામ્બુરાશિં
શ્રીદક્ષિણાભિમુખમૂર્તિમજં ભજેડહમ્ ॥ ૧ ॥

એતાવદેવ ખલુ પુમ્ભિરવામુમહં
યચ્ચેતસો નિલયનં નિજતત્ત્વબોધે ।
આકોશનં શ્રુતિશિરાંસિ યદર્થમેવ
કુર્વન્તિ યેન હિ ભવેત્પુરુષઃ સુખાબ્ધિઃ ॥ ૨ ॥

માતેવ પુત્રમનુબોધયતિ શ્રુતિર્હિ
લોકં સમસ્તમપિ યોજયિતું સુખેન ।
તસ્માચ્છુતેરભિહિતાર્થમતન્દ્રિતેન
ચિત્તેન સાધયિતુમત્ર જના યતધ્વમ્ ॥ ૩ ॥

આદાવિદં સકલમેવ જગત્સદાસી-
હુમ્ભાદિવત્તદનુ શક્તિયુતાત્પરસ્માત્ ।
આકાશવાયુદહનામ્બુભુવો બભૂવુ-
ર્વાતપ્રસક્તસલિલાદિવ વીચિપૂરઃ ॥ ૪ ॥

સૂક્ષ્માખ્યભૂતગતસત્ત્વરજસ્તમોભિ-
ર્લિડ્ગં શરીરમુદ્ભૂદત ઇશ્વરેચ્છા ।
પગ્ચીયકાર વિયદાદિકભૂતસૂક્ષ્મા-
ણ્યણં હ્યભૂદત ઇદં સહ જીવભોગ્યૈઃ ॥ ૫ ॥

સૃષ્ટ્વા જગત્સકલમેવમશેષકર્તા
તત્પ્રાવિશત્પુનરુપાગતજીવભાવઃ ।
વિસ્મૃત્ય સત્યસુખબોધમયસ્વરૂપં
ભ્રાન્ત્યા ભ્રમત્યનિશમસ્તવિવેકલેશઃ ॥ ૬ ॥

धत्थं प्रमादवशतः परिमुह्यमानो
 देहात्मबुद्धिपरिकल्पितकर्मबन्धः ।
 स्वर्गादिभोगगमनागमनातिभिन्नो
 लूतावदेष भवमभ्यगमश्चिदात्मा ॥ ७ ॥
 मायायुतस्त्वगमदीश्वरतां चिदात्मा
 याविधया युगभवद्भृतश्रवभावा ॥
 माया भवेद्विमलसत्त्वगुणप्रधाना
 प्रोक्ता मलापिहितसत्त्वगुणा त्वविद्या ॥ ८ ॥
 अेकोऽप्यनेक धव भाति शरीरभेदा-
 दात्मा घटादिगतभेदवशाद्द्वियद्भत् ।
 देडेन्द्रियादिषु यलत्सु निजप्रकाशा-
 त्पूर्णोऽपि निश्चलतरोऽपि विकारवद्भत् ॥ ९ ॥
 अेवं भवार्णवनिमज्जनदुःमितेषु
 लोकेषु पूर्वजनिसाञ्चितपुण्यपुण्यैः ।
 कश्चिद्विशुद्धमतिरेत्य गुरुं कृपाब्धिं
 प्राड प्रणम्य भवसागरलङ्घनेच्छुः ॥ १० ॥
 संसारघोरजलधौ भगवन्नपारे
 तापत्रयौघदण्डने सड्जरिनडे ।
 मोडाभ्मसि प्रयलदुदुभवमृत्युभङ्गे
 वीक्ष्यान्तरस्मि पतितं जगदध भीतः ॥ ११ ॥
 मातुः स्थितस्य जठरे वयसां य दूरं
 दुःखं पुनर्जनकालभवं दुरुह्यम् ।
 भात्येऽपि दुःखमविषड्यमवारणीय-
 मालोच्य भीतिरधुना मडती भमोत्था ॥ १२ ॥
 तारुण्यमेत्य कुलयौवनरूपसम्प-
 द्धिदात्मगर्वपिडितात्मडिताभिलाषः ।
 विण्मूत्रमांसरुधिरास्थिमये शरीरे
 नार्या रुचिं समुपयाति जनो विचित्रम् ॥ १३ ॥

सर्वापदां निलयमेत्य वयोऽधिकत्वं

जन्तुः सुप्तं न लभते ह्यपि किञ्चिदत्र ।

पुंसाभिडास्ति न भयं भ्रुवु मृत्युतोऽन्य-

द्विष्कृत्य संसृतिमिमांभवं विरक्तः ॥ १४ ॥

स्वामिन्धं भम भवार्णवल्ङ्घनं स्या-

दायासवेशरहितं वद तत्र डेतुम् ।

श्रुत्वा तु शिष्यवचनं रमणीयमित्यं

प्रत्युत्तरं गुरुददात्तमन्डलासः ॥ १५ ॥

दंडेन्द्रियासुदृढयादिकथैत्यवर्गा-

त्प्रत्यख्यितेर्विभजनं भववारिराशेः ।

सन्तारणे प्लव षति श्रुतिडिडिडिमोऽयं

तस्माद्वियारय जडाजडयोः स्वरूपम् ॥ १६ ॥

प्रत्यख्यितेर्वपुरिदं न भवेज्जडत्वा-

दुड्यादिवज्जडतयाप्यसवो न चित्स्युः ।

नापीन्द्रियाणि कराणं कुत एव चित्स्या-

दुद्वालकादिवदिति प्रवियारय त्वम् ॥ १७ ॥

दृश्यत्वतो न मनसश्च भवेच्चित्त्वत्वं

नाडङ्कृतिश्च परिणामवती चितिः स्यात् ।

भुद्भुदृश्यत्वमपि जन्मविनाशवत्त्वा-

च्चित्तं य दृश्यमचिदित्यनुचिन्तय त्वम् ॥ १८ ॥

भुद्भुधा समस्तमपि दृश्यमचित्स्वरूपं

प्रत्यख्यितिं य निजरूपतया विदित्वा ।

दंडेन्द्रियाद्यभिलसाक्ष्यलमित्यजस्रं

सञ्चिन्तय व्यपगताभिलसंशयः सन् ॥ १९ ॥

दंडादिकं जगदसज्जडदुःखरूपं

मय्यद्वितीयनिजबोधसदादिरूपे ।

सन्दृश्यते भ्रमवशाद्गने निरंशे

गन्धर्वपत्तनमिवेत्यनुभावय त्वम् ॥ २० ॥

या चित्प्रभा त्वमिति मेयविभासयित्री

यत्सङ्कमाद्भटपटाद्यवभासिका धीः ।

आभ्रञ्जमकीटमडमित्यवभासमाना

या सैव संविदिति चिन्तय सन्ततं त्वम् ॥ २१ ॥

जाग्रन्मुभत्रिविधधामसुसाक्षिणी या

जाग्रन्मुभत्रिविधधाम विलक्षाया ।

स्वप्राधानुस्मृतिभलात्सततैकरुपा

सैवाडमस्मि चित्तिरित्यवधारय त्वम् ॥ २२ ॥

नोद्वेति नास्तमुपयाति न वृद्धिमेति

नैवोपयाति परिणाममपक्षयं वा ।

स्वाध्यस्तसर्वजननादिविकारसाक्षि-

एषेष्वा ङि संविदिति चिन्तय सन्ततं त्वम् ॥ २३ ॥

मरुच्छेषतां समवलम्ब्य सुतादिसर्वं

येन प्रियं भवति तेन सुभस्वरूपः ।

द्वेडेन्द्रियादिविषयप्रलयैकसाक्षी

यस्मात्ततः सदिति मे निजरूपमास्त्व ॥ २४ ॥

आदौ त्वमेव सदभूरविशेषरूप-

स्त्वत्तोदितं जगद्विदं सविशेषजातम् ।

त्वय्येव तिष्ठति तथा त्वयि यावसाने

संलीयते जलनिधाविव ब्रुद्धुदादिः ॥ २५ ॥

व्यापित्वत्वेतुभलतो न दिशास्ति मेऽन्तो

नित्यत्वत्वेतुभलतश्च न कालतोऽन्तः ।

सार्वाथ्यत्वेतुभलतश्च न वस्तुतोऽन्त-

स्तस्मादनन्तमिति मे निजरूपमास्त्व ॥ २६ ॥

अेवं निरन्तरसमाधिवशान्निराधि-

ज्ञानाग्निदग्धसङ्कारणजन्मबीजः ।

आविर्भवन्निजसुभानुभवैकतृभो

भ्रञ्जमैव नूनमिड सम्भवसि ध्रुवं त्वम् ॥ २७ ॥

इत्थं गिरा विमलया परसौभ्यदात्र्या

वाया गुरोर्विमथिताभिलसंशयौघः ।

शिष्यः समाधिपरिशीलनतीक्ष्णादिव्य-

ज्ञानासिभ्रिउतभवाम्यविषद्रुमोऽभूत् ॥ २८ ॥

સ્વાનન્દમપ્રતિહતં પરિભુજ્ય હર્ષા-

દશ્વપ્રપૂર્ણનયનઃ પુલકાડગિતાડગઃ ।

શિષ્યઃ સગદ્ગદમુવાચ ગુરું ધૃણાબ્ધિં

નત્વા તદદ્ઘ્નિયુગલં વિનયોપયુક્તઃ ॥ ૨૯ ॥

સ્વામિન્ભવદ્વ્યનદિવ્યસુધાભિષિક્ત-

સ્વાનન્દમઞ્જનગરે વિહરામિ નિત્યે ।

અજ્ઞાનદુર્લુદમતીવ શિતેન સમ્ય-

ગ્જ્ઞાનાસિના પરિવિલૂય સહાનુજાતમ્ ॥ ૩૦ ॥

ગચ્છામિ કુત્ર કિમહં કરવાણિ કિં વા

ગૃભામિ કિં પરિજહામિ મયિ પ્રપૂર્ણે ।

નિર્વ્યાજસૌખ્યજલધૌ પરિદૃશ્યમાનં

ઠેનાદિકં જગદિતિ સ્થિરનિશ્ચયો મે ॥ ૩૧ ॥

માયાભિધો જલધરો જગદાખ્યમમ્બુ

વર્ષત્વનેન મમ ચિદ્રપુષઃ ક્ષતિઃ કા ।

લાભોડપિ વા ક ઇતિ સન્તતમાત્મરૂપં

સચ્ચિન્તયન્સ્થિરમતિર્વિહરામિ નિત્યે ॥ ૩૨ ॥

વાક્કાયમાનસભવં સકલં હિ કર્મ

પ્રોકતં શુભાશુભમયં ન તતોડસ્તિ ભિન્નમ્ ।

વાગાદિસાક્ષિણિ કથં મયિ નિર્મલે સ્યા-

હર્મદ્વયં તદ્દુદિતં જનનાદિકં વા ॥ ૩૩ ॥

વ્યાવૃત્તરૂપમિદમેવ જગદ્ભિન્નં

જ્ઞાનં ત્વભિન્નમનુવૃત્તતયાખિલેષુ ।

જ્ઞાનં ચ ભિન્નમિતિ ચેજ્જડતાદિદોષ-

પ્રાભિર્ભવેચ્છૃતિશિરાંસિ ન તં સહન્તે ॥ ૩૪ ॥

નૈવેન્દ્રિયાણિ વિષયેષુ નિયોજયામિ

પ્રાગ્વાસનાવશત એવ હિ તાનિ યાન્તિ ।

સ્વાન્ગોચરાન્પ્રતિ મમાસ્તિ ન સાક્ષિતાપિ

સા સાક્ષ્યભેદકલિતા ખલુ સોડપ્યસત્યઃ ॥ ૩૫ ॥

ભેદોડપિ સાક્ષ્યગત એવ ન સાક્ષિણો મે

भेदस्य साक्षिणि कथं प्रभवत्स भेदः ।

भेदो न सुमिसमयेऽनुपलम्भनाथ्य

सन्नास्तिता न षड दृष्टतया न वाय्या ॥ ३६ ॥

विश्वं सदेतदिति कार्यकरत्वहेतो-

र्यधस्य सत्त्वमिह साधयितुं यतेथाः ।

तर्ह्यत्र रज्जुभुजगाद्यपि सद्भवात्स्या-

त्सत्यत्वहेतुरिदमाहुरभाधितत्वम् ॥ ३७ ॥

कीदृग्विधं जगद्ये वद सत्त्वयित्या-

धाकारडीनमिति पृष्टवतेऽस्ति मध्यम् ।

प्रत्युत्तरं किमिति ते तव मौनमेव

प्रत्युत्तरं भवति मां प्रति गच्छ ज्ञानम् ॥ ३८ ॥

ज्ञानाग्निदग्धमपि भाति जगद्विश्विन्नं

यस्य ध्वनिभ्रमवतः सविशेषभोधात् ।

तस्मिन्भ्रमे विमथितेऽपि तथैव भाति

दिव्यत्यथो मम य तद्भेदतो न सत्तत् ॥ ३९ ॥

भूमिं जले तदपि तेजसि तस्य वायौ

तं व्योम्नि तत्रिगुणया सह मथ्यन्ते ।

पूर्णे विलाप्य परिशिष्टमण्डसंवि-

त्स्वानन्दरूपमनुभूय रमेऽहमध ॥ ४० ॥

अज्ञानतन्निरसने मयि बोधरूपे

स्यातां कथं तिमिरतद्विरती षवार्कं ।

बन्धश्च मोक्ष इति कल्पनमयसत्यं

भ्रान्त्यैव भात्यभिलसाक्षिणि नित्यमुक्ते ॥ ४१ ॥

आरब्धकर्माणि य भोगत एव नष्टे

प्राणायथोऽपि मम नोऽहमितुं समर्थाः ।

तमाग्निनिष्ठजतुवन्मयि पूर्णबोधे

लीना भवन्ति न पुनर्जननादिकं स्यात् ॥ ४२ ॥

आम्नायमस्तकसुसंस्कृतवैभवोऽहं

व्योम्नोऽपि पूर्णातममूर्तिरहं स्थितोऽहम् ।

सर्वालथोऽहमहमाधवभासकोऽहं

वागाधगोयरसद्योदितसौख्यकोडम् ॥ ४३ ॥

ॐ श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या विरचितः आत्मविद्याविलासः (२) सम्पूर्णः ॥

Proofread by Sunder Hattangadi

——
AtmavidyAvilAsaH 2

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

